

Kommunal- og moderniseringsdepartementet

Avgis digitalt

Att.:

Deres ref.: 16/3421-47

Vår ref.: Liv Johanne Ro

Dato: 13. februar 2019

Høringssvar: Forslag til ny forskrift om lån fra Husbanken.

1. Innledning

Det vises til høringsnotat 15. november 2018 om forslag til ny forskrift om lån fra Husbanken med høringsfrist 15. februar 2019. På vegne av Nordnorske Entreprenørers Serviceorganisasjon SA (NESO) inngis herved merknader til høringsforslaget.

NESO er den største organisasjonen for byggebransjen i Nord Norge og den største frittstående næringslivsorganisasjonen i landsdelen. NESO har 130 eiere/medlemsbedrifter fra hele landsdelen, som omsetter årlig for omkring 11 milliarder kroner og som har omkring 5000 medarbeidere.

NESO har administrasjonssted i Svolvær og har 15 medarbeidere. Mer informasjon om organisasjonen finnes her:

<http://www.neso.no/Om-NESO/>

2. Det konkretiseres ikke nærmere i forskriften hvilke kvalitetskriterier som stilles for å få grunnlån til boligkvalitet

I høringsnotatet konkretiseres det ikke nærmere hvilke kvalitetskriterier som stilles for å få grunnlån til boligkvalitet. Det fremkommer av høringsnotatet at man i høringsrunden her ønsker innspill om konkretisering av kriteriene – dette særlig knyttet til forslaget til grunnlån for boligkvalitet.

Det at kriteriene ikke konkretiseres nærmere, gjør at bestemmelsene som gjelder grunnlån til oppføring av nye miljøvennlige boliger og livsløpsboliger (forskriftsforslaget §§ 2-3 og 2-4) fremstår som svært overordnede og generelle. Det er vanskelig å gripe tak i hva som egentlig foreslås og hvilke kriterier departementet ser for seg at må oppfylles før grunnlån til boligkvalitet kan innvilges. Dette gjør det utfordrende å inngi et godt og konstruktivt høringssvar. Det påpekes videre at slik forskriftsforslaget presenteres i høringsnotatet, fremstår det som om kriteriene for å innfri grunnlån til boligkvalitet vil bli mer skjønnsmessige og uforutsigbare i den nye forskriften. Dette står i strid med departementets ønske om å legge til rette for digitale løsninger og automatisering.

I dagens «Veileder for Husbankens grunnlån» stilles det svært detaljerte og omfattende kvalitetskrav for å få innvilget grunnlån. I høringsnotatet fremgår det at nivået med retningslinjer tas bort og at den konkrete tildelingen av lån skal reguleres tydeligere gjennom forskrift og ikke gjennom retningslinjer. Også her er det vanskelig å gripe tak i hva som faktisk foreslås. I den forbindelse påpekes det at det ikke nødvendigvis er hensiktsmessig at detaljerte kvalitetskrav stilles i forskrifts form.

For det første kan slike kvalitetskrav endre seg raskt og man kan ikke da være avhengig av å gå inn og endre forskrift om lån fra Husbanken hver gang det for eksempel gjøres endringer i byggeteknisk forskrift (TEKen).

For det andre påpekes det at en forskrift som tar opp i seg alle detaljene i dagens «Veileder for Husbankens grunnlån» vil bli svært omfattende. Høringsnotatet savner en redegjørelse for hvordan man har tenkt å løse dette. Selv om man i større grad konkretiserer kvalitetskriteriene i forskrifts form, ser det for NESO ut som om man fortsatt vil ha behov for en veileder som utfyller kvalitetskriteriene.

I høringsnotatet fremkommer det videre at departementet ser for seg at de parallelt med høringen vil arbeide med å konkretisere kvalitetskriteriene i samarbeid med Husbanken og Direktoratet for byggkvalitet. Disse kvalitetskriteriene skal innlemmes i forskriften etter høringen. På denne bakgrunn ber departementet om innspill til kvalitetskriteriene. NESO understreker i denne sammenheng at det er viktig at slike konkretiserte kvalitetskriterier blir sendt på en alminnelig høring før de innlemmes i forskriften om lån fra Husbanken. Slik vi ser det vil det ikke være i tråd med utredningsinstruksens krav om høring for forskriftsforslag å innlemme de konkretiserte kvalitetskriteriene i forskriften uten at dette først er sendt på en høring. Det vises her til utredningsinstruksen punkt 3-3 hvor det blant annet fremgår at «[h]vis høringsuttalelsene eller andre forhold fører til vesentlige endringer i forslaget, skal det reviderte forslaget legges ut på ny høring». For øvrig vises det også til pliktene i forvaltningsloven § 37.

3. Dagens formål om å sikre boligforsyning i distriktene videreføres

Det er viktig og riktig at dagens formål om å sikre boligforsyning i distriktene videreføres. I distriktene har Husbankens grunnlån en viktig rolle knyttet til generell boligforsyning. Lån fra Husbanken er i dag fortsatt viktig for å sikre finansiering i områder av landet der private kredittinstitusjoner i liten grad finansierer nybygging, fordi markedsverdien av nybygde boliger gjennomgående er lavere enn byggekostnadene.

NESO har vært i kontakt med ett av sine medlemmer som er en boligprodusent med sitt hovedmarked i Vesteråsregionen. I denne regionen har finansiering gjennom Husbankens grunnlån vært og er fortsatt avgjørende for å sikre generell boligforsyning. Dette på grunn av flere forhold. For det første fordi finansiering i privat bank er vesentlig dyrere enn finansiering i Husbanken. Vårt medlem påpeker at det i Vesteråsregionen ofte er 1-2 % i rentedifferanse mellom Husbankens rente og det private banker kan tilby. Til sammenligning er rentedifferansen vesentlig mindre i de store byene – kanskje bare 0,3-0,5 %. Vårt medlem påpeker at det i Vesteråsregionen også er et svært begrenset kredittmarked sammenlignet med de store byene.

For det andre har finansiering gjennom Husbankens grunnlån vært avgjørende for generell boligforsyning i Vesteråsregionen fordi det ofte er utfordrende for husholdningene å bytte bolig. Tendensen i Vesteråsregionen er at flere ønsker å flytte inn fra ytterkanter av tettstedene og inn til kommunesentrene. Verdien av disse boligkjøpernes eksisterende bolig er ofte så lav at gapet mellom kostnad nybygg i kommunesentrum kontra egenkapital er stor. Dette gjør det krevende for flere og flere å være selvhjulpne og ta ansvar for egen boplass. Vårt medlem påpeker at denne gruppen utgjør en stor del av deres kundemasse. For denne gruppen er Husbanken nødvendig for at de skal kunne oppnå finansiering. Vårt medlem påpeker at nesten alt av medlemmets boligproduksjon i Vesteråsregionen er boliger med godkjent Husbankfinansiering.

For det tredje påpeker vårt medlem at boligtilbudet i kommunesentrene i Vesteråsregionen er begrenset. I kommunesentrene vil ikke brukmarkedet alene kunne dekke behovet i markedet og man er derfor avhengig av nybygging for å kunne avhjelpe boligmarkedet. Vårt medlem påpeker at Husbankfinansiering har vært og fortsatt er avgjørende for å kunne få på plass et bedre og bredere boligtilbud i kommunesentrene.

Vi legger til grunn at flere regioner/steder i distriktene har en tilsvarende situasjon som Vesteråsregionen.

NESO er på denne bakgrunn enig i at Husbankens distriktpolitiske formål konkretiseres i form av adgangen til å gjøre unntak i distriktene fra regelen om at det ikke gis lån som overstiger boligens panteverdi. NESO slutter seg derfor til det som fremkommer om dette i høringsnotatet punkt 3.2.2.4. Det påpekes her at myndigheten til å gjøre dette unntaket bør legges til distriktskontorene. Det er de som best kjenner markedet og forholdene i sin region.

Slik NESO ser det har imidlertid departementet i sitt forskriftsforslag ikke gått langt nok i å foreslå konkrete tiltak som kan bidra til å sikre boligforsyning i distriktene. Unntak fra regelen vedrørende panteverdien er etter NESOs syn ikke tilstrekkelig for at grunnlånet skal bidra til boligforsyning i distriktene.

Formålet om å sikre boligforsyning i distriktene burde vært sett i sammenheng med formålet om å fremme og utvikle viktige boligkvaliteter i ny og eksisterende bebyggelse samt formålet om å sikre et godt botilbud for unge og vanskeligstilte. I høringsnotatet punkt 3.2.2.4 omtales som nevnt utfordringen i distriktene med lavere markedsverdi ved nybygg, noe som gjør at private kredittinstitusjoner i liten grad finansierer boliger. Slik NESO ser det henger dette tett sammen med behovet for å bygge kostnadseffektive boligløsninger i deler av markedet – da særlig i distriktene.

NESO foreslår på denne bakgrunn at Husbanken i forskriften også får mulighet til å utøve skjønn i sin saksbehandling om finansiering av gode botilbud med boligkvaliteter i distriktene. Dette slik at Husbanken etter en konkret vurdering av et boligprosjekt i distriktet har mulighet til å gjøre unntak fra kvalitetskriteriene som stilles for å få grunnlån. Her kunne man for eksempel lagt myndighet til Husbankens distriktskontor – det er de som kjenner forholdene i distriktene best.

Det gjenstår å se hvordan de endelige kvalitetskriteriene formuleres, men slik forskriftsforslaget nå er lagt opp, ser det ut som om departementet har sett for seg at det skal stilles samme kvalitetskriterier for boligprosjekter i distriktene og boligprosjekter i byene. Dette er tilfelle også for de kvalitetskriteriene som i dag stilles i «Veileder for Husbankens grunnlån».

I forskriftsforslaget legges det heller ikke opp til noen adgang til å gjøre unntak fra kvalitetskriteriene etter en konkret vurdering. I dagens veileder er det for så vidt oppstilt en adgang til å gjøre unntak fra kvalitetskriteriene etter en konkret vurdering, men slik NESO har forstått det er denne unntaksregelen svært strengt praktisert. I den konkrete vurderingen etter dagens unntaksregel tas det i svært liten grad hensyn til hvorvidt et boligprosjekt er i distriktet eller i en by.

Slik NESO ser det er det ikke hensiktsmessig med samme kvalitetskriterier for by og land. Særlig gjelder dette dersom det heller ikke er adgang til å gjøre unntak fra kvalitetskriteriene etter en konkret vurdering for boligprosjekter i distriktene. Dersom det stilles samme kvalitetskriterier for by og land, uten adgang til unntak etter en konkret vurdering, vil kvalitetskriteriene etter NESOs syn bidra til å hindre Husbankens formål om å sikre boligforsyning i distriktene. Som et konkret eksempel vises det til kravet om løfteplattform og heis som i dag stilles i bygg med henholdsvis to og tre etasjer, se dagens «Veileder for Husbankens grunnlån» punkt 7.1.1 side 13. Dette eksempelet redegjøres nærmere for i høringssvaret punkt 4.

Dersom lån fra Husbanken skal bidra til å sikre boligforsyning i distriktene er det etter NESOs syn avgjørende at det finnes en adgang til å gjøre unntak fra kvalitetskriteriene etter en konkret vurdering for boligprosjekter i distriktene.

4. Heiskravet i dagens veileder – et eksempel på hvorfor kvalitetskriteriene bør ses i sammenheng med formålet om boligforsyning i distriktene.

For mange av landets boligleverandører har 4-mannsboliger i to etasjer og 6-mannsboliger i to eller tre etasjer vært en stor og viktig del av den totale boligproduksjonen. Spesielt i distriktene har disse hustypene vært et vesentlig bidrag for å avhjelpe boligmarkedet på en hensiktsmessig måte. Dette gjelder både for kunder og boligbyggerne i distriktene.

For disse boligtypene stilles det i TEK 17 i utgangspunktet ikke krav om heis. Når det gjelder 4- og 6-mannsboligene i to etasjer, kan disse bygges uten heis og løfteplattform så lenge «atkomst fra inngangsparti til boenhet maksimalt går over én etasje», se TEK 17 § 12-3 tredje ledd. 6-mannsboligene i tre etasjer kan bygges uten heis, men må for å oppfylle kravene i TEKEN bygges med en løfteplattform, se TEK 17 § 12-3 annet ledd.

I dagens «Veileder for Husbankens grunnlån» stilles det imidlertid krav om løfteplattform i boligbygg med to etasjer og krav om heis i boligbygg med tre etasjer. Her stiller altså Husbanken krav som ligger over TEK 17. Slik vi har forstått det, gis det i praksis heller ikke dispensasjon fra veilederens krav til løfteplattform eller heis. Dersom veilederens krav til løfteplattform og heis ikke er oppfylt gis det bare grunnlån for de leilighetene som er på samme plan som inngangspartiet. For 4- og 6-mannsboligene i to etasjer innebærer det altså

at det kun gis grunnlån for halvparten av leilighetene i boligbygget og for 6-mannsboligene i tre etasjer en tredjedel.

I distriktene er man, mer enn i byene, avhengig av å tilby boligtyper som har en lav nok produksjonskostnad slik at salgsprisen kan konkurrere med bruktmarkedet. Da er man avhengig av å kunne bygge effektivt, for eksempel 4- og 6-mannsboliger på to etasjer uten heis eller 6-mannsboliger i tre etasjer med enkel heiseplattform i trappehus. Dersom man skal oppfylle Husbankens krav om løfteplattform og heis for disse boligtypene, vil dette koste henholdsvis ca. 0,5-0,7 millioner kr i ekstra byggekostnader for løfteplattform med trapperom i 4- og 6-mannsboligene i to etasjer og ca. 1,2-1,5 millioner kr i ekstra byggekostnader for heis med stål/betongsjakt i 6-mannsboligene i tre etasjer. Med slike tilleggskostnader vil ikke disse boligtypene kunne konkurrere med bruktmarkedet i distriktene og det vil ikke være gjennomførbart å bygge og selge slike prosjekter. Ved å stille dette kravet om løfteplattform og heis for Husbankfinansiering utelukkes i praksis dermed boligtyper som er og har vært en stor og viktig del av den totale boligproduksjonen i distriktene.

Markedet i distriktene er ikke stort nok til at man kun kan produsere større leilighetsprosjekter på for eksempel 12 til 30 enheter med heis. Dette både av hensyn til kostnad, men ikke minst med tanke på at boligbygger må selge minimum 70 % av et prosjekt før byggelånsfinansiering fra bank innvilges.

Dersom man i stedet bygger 4- og 6-mannsboliger i to etasjer eller 6-mannsboliger i tre etasjer, kan man imidlertid over tid bygge et stort antall boliger i takt med markedet uten å måtte vente for lang tid på byggelånsfinansiering.

Dersom man tar utgangspunkt i et prosjekt med flere 4-mannsboliger over to etasjer, vil private banker stille krav om salg av 3 av 4 boliger i et boligbygg før byggelånsfinansiering kan innvilges. Da kan man få innvilget byggelånsfinansiering for ett boligbygg av gangen, og heller realisere hele boligprosjektet over noe tid. Slik vil 4- og 6-mannsboligene i to etasjer samt 6-mannsboligene i tre etasjer kunne være et vesentlig bidrag for å avhjelpe boligmarkedet i distriktene.

Prosjektet «Øvre Myrland» på Sortland i Vesterålen er et eksempel på et prosjekt som er bygget ut på denne måten. Prosjektet er bygget av et NESO-medlem og består av 60 leiligheter, hovedsakelig 4-mannsboliger i to etasjer. Prosjektet ble bygget i perioden 2011-2016. Denne utbyggingen var en vesentlig del av boligforsyningen på Sortland i dette segmentet og i denne perioden. Prosjektet avhjalp boligmarkedet på en god måte og bidro sterkt til økt mobilitet og funksjonalitet i markedet.

Dersom dette prosjektet hadde bestått av større blokker med for eksempel 12 til 30 enheter, ville prosjektet sannsynligvis aldri blitt realisert. Slike enheter ville hatt en langt høyere byggekostnad samtidig som det ville vært svært utfordrende å oppfylle bankenes krav om 70 % salg før byggelånsfinansiering.

I perioden prosjektet ble bygget hadde Husbankens distriktskontor praksis for å gjøre unntak fra kravet om løfteplattform for slike 4-mannsboliger. For prosjektet Øvre Myrland ble det gitt dispensasjon under forutsetning av at det ble tilrettelagt for installasjon av enklere løfteplattform. Dette slik at en kjøper eventuelt senere kunne søke hjelpemiddelsentralen om tilskudd for å få installert løfteplattform, dersom et slikt behov skulle oppstå.

På grunn av at det ble gjort unntak fra kravet om løfteplattform i dette prosjektet, kunne utbyggeren søke om tilsagn om lånefinansiering fra Husbanken. Det at man på forhånd fikk tilsagn om slik lånefinansiering var avgjørende for realiseringen av prosjektet. Kjøpergruppen i dette boligprosjektet var et svært prissensitivt segment der kjøperne i stor grad ikke oppnår finansiering i privat bank. Slik vårt medlem ser det, ville prosjektet aldri blitt realisert uten Husbankfinansiering. Vi har fått oppgitt at en stor andel av kjøperne i prosjektet benyttet seg av Husbankfinansieringen som det var gitt tilsagn om.

Dersom man for prosjektet Øvre Myrland hadde måttet oppfylle Husbankens krav om løfteplattform for boligbygg i to etasjer ville tilleggskostnadene gjort at boligprosjektet ikke hadde kunnet konkurrere med brukmarkedet på Sortland, og det ville ikke vært gjennomførbart å bygge og selge prosjektet. Siden det ble gjort unntak fra kravet om løfteplattform kunne imidlertid boligene selges til en pris som var oppnåelig for den aktuelle kjøpergruppen. Siden prosjektet bestod hovedsakelig av 4-mannsboliger var det også mulig å få byggelån og dermed komme i gang med prosjektet etter bare tre salg.

Dersom prosjekterer slik som Øvre Myrland ikke kan realiseres, vil dette medføre negative konsekvenser både for boligkjøpere, kommuner og boligbyggere i distriktene. Til en viss grad bygges det også større blokker i distriktene, men disse alene vil ikke kunne avhjelpe boligmarkedet i distriktene på en hensiktsmessig måte.

Eksempelet med heiskravet i dagens veileder for grunnlån viser hvor viktig det er at kvalitetskriteriene som stilles for å få grunnlån, ses i sammenheng med grunnlånets formål om å bidra til finansiering av boliger i distriktene. Etter NESOs syn er det ut fra hensynet til boligforsyning i distriktene betenkelig at det stilles strengere krav enn TEK 17 når det gjelder både universell utforming og miljøkrav. Myndighetskravene i TEK 17 er allerede strenge og gjør at det er dyrt og bygge nytt i distriktene. Dersom Husbanken i sine kvalitetskriterier skal stille strengere krav enn TEKen, bør det av hensynet til boligforsyning i distriktene være en adgang til å gjøre unntak for kvalitetskravene for prosjekter i distriktene.

Særlig når det gjelder kravet til løfteplattform og heis i 4- og 6-mannsboliger i to etasjer og 6-mannsboliger i tre etasjer bør det være en adgang til å gjøre unntak etter en konkret vurdering. For 6-mannsboligene i tre etasjer vil TEKen uansett stille krav om løfteplattform, men det bør for slike boligtyper åpnes for Husbankfinansiering selv om det ikke bygges heis.

Det bør videre åpnes for Husbankfinansiering for 4- og 6-mannsboligene i to etasjer selv om det ikke oppnås full tilgjengelighet i alle etasjer. Eventuelt kan Husbanken stille krav om at disse boligene skal ha en utforming utvendig som muliggjør tilpasning senere – for eksempel at det legges til rette for at det senere kan bygges en løfteplattform dersom det oppstår behov.

Vårt medlems erfaring med Husbanken er at det før 2016 ble gjort unntak fra kravet om henholdsvis løfteplattform og heis for de nevnte boligtypene. Etter 2016 har imidlertid praktiseringen av unntakshjemmelen blitt strammet inn og vårt medlem har erfart at det ikke lenger gis unntak fra dette kravet. Dette er etter NESOs syn uheldig.

Slik forskriftsforslaget nå er utformet, er det for NESO uklart hva departementet for fremtiden ser for seg vil gjelde med hensyn til dagens krav om løfteplattform og heis.

Imidlertid har NESO merket seg at det i forskriftsforslaget foreslås at Husbanken ikke kan gi grunnlån til oppføring av livsløpsboliger for boliger som er unntatt fra tilgjengelighetskriteriene i TEKen. Slik NESO har forstått det innebærer et slikt forslag at det ikke lenger kan gis grunnlån til oppføring av livsløpsboliger for prosjekter som er unntatt fra kravet om løfteplattform eller heis i TEKen, se TEK 17 § 12-3 (3) b). Som nevnt vil 4- og 6-mannsboligene i to etasjer være unntatt fra TEKens krav om løfteplattform og heis. Med dette forslaget utelater man da helt boligtyper som det bygges mye av i distriktene, fra ordningen med grunnlån til oppføring av livsløpsboliger. For slike boliger vil det da kun være mulig å få grunnlån dersom prosjektet har særskilt gode kvaliteter innenfor miljøvennlig bygging og materialbruk.

Forskriftsforslaget innebærer derfor en stor innskrenkning av adgangen til å få grunnlån for 4- og 6-mannsboligene i to etasjer. Dette vil etter NESOs syn kunne få negative konsekvenser for boligforsyningen i distriktene. Departementets forslag viser bare at departementet ikke har tatt inn over seg at det er en stor forskjell mellom de store byene og distriktene. Som det fremgår over er ikke markedet i distriktene stort nok til at man kun kan produsere større leilighetsprosjekter på for eksempel 12 til 30 enheter med heis. Formålet om boligforsyning i distriktene virker således helt å være glemt ved departements utforming av forskriftsbestemmelsene om grunnlån til boligkvalitet.

Dersom grunnlånet skal oppnå sitt formål om å bidra til boligforsyning i distriktene, må det ikke stilles så strenge kvalitetskrav for Husbankfinansiering at det ikke blir gjennomførbart å bygge og selge prosjekter med Husbankfinansiering i distriktene.

5. Oppsummering

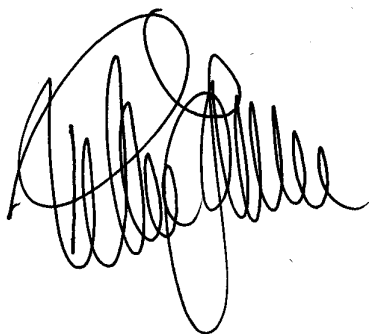
Oppsummert mener NESO følgende:

- Departementet ser for seg at det i etterkant av høringen skal konkretiseres i forskriften hvilke kvalitetskriterier som stilles for å få grunnlån. NESO mener at slike konkretiserte kriterier må sendes på en alminnelig høring før de eventuelt tas inn i forskriften.
- NESO mener det er viktig og riktig at departementet i høringsnotatet foreslår å videreføre boligforsyning i distriktene som ett av formålene bak ordningen med grunnlån. NESO mener at Husbankens grunnlån fortsatt er viktig for å sikre finansiering i områder av landet der private kredittinstitusjoner i liten grad finansierer nybygging, fordi markedsverdien av nybygde boliger gjennomgående er lavere enn byggekostnadene.
- NESO er enig i forslaget om en videreføring av adgangen til å gjøre unntak i distriktene fra regelen om det at ikke gis Husbanklån som overstiger boligens panteverdi.

- NESO mener at dersom grunnlånet skal oppnå sitt formål om å bidra til boligforsyning i distriktene, må det ikke stilles så strenge kvalitetskrav for Husbankfinansiering at det ikke blir gjennomførbart å bygge og selge prosjekter med Husbankfinansiering i distriktene. Myndighetskravene i TEK 17 er allerede strenge og gjør at det er dyrt og bygge nytt i distriktene. Ut fra hensynet til boligforsyning i distriktene er det derfor betenkelig at det stilles strengere krav enn TEK 17 når det gjelder både universell utforming og miljøkrav.
- NESO mener det ikke er hensiktsmessig med samme kvalitetskriterier for å få Husbankfinansiering for by og land. NESO foreslår på denne bakgrunn at Husbanken etter en konkret vurdering av et boligprosjekt i distriktet har mulighet til å gjøre unntak fra kvalitetskriteriene som stilles for å få grunnlån.
- I dag stiller «Veileder for Husbankens grunnlån» krav om løfteplattform i boligbygg med to etasjer og krav om heis i boligbygg med tre etasjer. Dette er krav som ligger over TEK 17. Tilleggskostnadene for å oppfylle disse kravene gjør at 4- og 6-mannsboligene i to etasjer og 6-mannsboligene i tre etasjer ikke vil kunne konkurrere med brukmarkedet i distriktene. Med tilleggskostnadene vil det derfor ikke være gjennomførbart og bygge og selge slike prosjekter i distriktene. NESO mener at dette eksempelet viser hvor viktig det er at Husbanken har en adgang til å gjøre unntak fra kvalitetskriteriene for prosjekter i distriktene.
- NESO mener også at forskriftsforslaget innebærer en stor innskrenkning av adgangen til å gi grunnlån for 4- og 6-mannsboligene i to etasjer. NESO er uenig i innskrenkningen som foreslås. Disse boligtypene typen har vært og er fortsatt en stor og viktig del av den totale boligproduksjonen i distriktene.

For øvrig slutter NESO seg til høringsuttalelsen fra Boligprodusentenes Forening i sin helhet.

Med vennlig hilsen
NESO



Ruben Jensen
Administrerende direktør
e-post: ruben@neso.no



Liv Johanne Ro
Advokat
e-post: liv.johanne@neso.no